

KALBA.

MONO-DIA-LOGOS

Dviejų menininkų dialogas: KALBA. MONO-DIA-LOGOS

Kalba yra viena svarbiausių žmogaus komunikacijos priemonių. Be kalbos negalima suvokti aplinkos, o taip pat ir savo paties esmės bei vietos kintančiame pasaulyje. Nors komunikacijos mokslai pirmenybę teikia vokalizuoti ir rašytinei kalbai, tačiau jie visiškai neatmeta galimybės į neverbalinę komunikaciją žvelgti kaip į tam tikrą kalbos variaciją. Vizualumo specialistai jau senokai yra pastebėję, kad meninė raiška – tai tam tikra, unikali ir individuali kūrėjo kalba.

LANGUAGE.

MONO-DIA-LOGOS

A dialogue of two artists: LANGUAGE. MONO-DIA-LOGOS

Language is one of the most important tools of human communication. Without language, one cannot perceive one's environment as well as one's own essence or one's place in the changing world. Though communication sciences prioritize vocalized and written language, they do not fully reject the possibility to regard non-verbal communication as a certain variation of language. Specialists of visuality have noted long ago that artistic expression is a peculiar, unique and individual language of its creator.

Ivana Ognjanovac, Mare Šuljak

Zagreb, Croatia / Zagreb, Croatia
Mixed media / Mixed Technique

Šiais metais parodoje dalyvauja Zagrebą (Kroatija) atstovaujanti Ivana Ognjanovac (g. 1983 m.) ir Mare Šuljak (1983 m.). Produktivi dueto kūrybinė veikla prasidėjo dar 2018 m. Kūryboje taikoma mišri technika, apjungianti skaitmeninę – spausdintinę mediją ir siuvinėjimą, kuris atliekamas atvaizdo paviršiuje. Vieną vertus, taip yra apmąstomas skaitmeninės ir analoginės medijos dialogas (kur raiškos skirtumai labiau vienija nei skiria), antra vertus, taip yra plėtojamas klausimas apie vizualinės raiškos kalbinę prigimtį (bei tuo pačiu metu ir kalbos sampratą apskritai).

Menininkų dueto kūrybos dėmesio centre atsideria ir nesėkmingai įvykusių arba išvis neįvykusių dialogų problema. Siuviniai slepiantys drobės paviršiuje atspausdintas akis veikia ir kaip veidrodžio metafora. Tik šiuo atveju kyla klausimas kas yra atvaizduojama kūrinyje kaip veidrodžio paviršiuje ir kas atsideria priešais kūrinių? T. y. kas į ką žiūri ir kaip sugeba plėtoti harmoningą dialogą? Koks yra ten ir čia žvelgiančiųjų ir neverbaliai komunikuojančiųjų asmenų santykis? Kas juos skiria ir priartina? Į klausimus galima atrasti tiek atsakymų, kiek meno vartotojų žvelgs į parodos kūrinius bei apie juos mastys...

This year, Ivana Ognjanovac (b. 1983) and Mare Šuljak (b. 1983), representing Zagreb (Croatia), take part in the exhibition. The productive creative activity of the duo started in 2018. A mixed technique that combines digital printed media and embroidery that is performed on the surface of the image is used in works. On the one hand, this reflects the dialogue between digital and analogue media (where differences in expression unite rather than divide), and on the other hand, it develops the question of the linguistic nature of visual expression (and at the same time the concept of language in general).

The problem of unsuccessful or non-existent dialogues is also the focus of work of the artists' duo. The embroidery hiding the eyes printed on the surface of the canvas also acts as a mirror metaphor. Only in this case, the question arises as to what is depicted in the work as on the surface of the mirror, and what is in front of the work? That is, who looks at what, and how is one able to develop a harmonious dialogue? What is the relationship between those who look there and here and those who communicate nonverbally? What separates and brings them closer? There are as many answers to the questions as the number of art users who will look at the works of art at the exhibition and think about them...

Mantas Daujotas

Kaunas, Lithuania / Kaunas, Lithuania
Painting

Kauno miestą parodoje atstovauja Mantas Daujotas, kuris eksponuoja kūrinius, greičiausiai į mus prabylančius apie neįvykusius, sugadintus, netvarius dialogus. Jo kūrinių centre gatvių fragmentai, nuobodžių, vienišų, jokia puošyba neišsiskiriantys pastatų fasadai, neaiškios paskirties konstrukcijų fragmentai, etc.

Kadangi M. Daujoto tapybos objektai specialiai nekuria ir nepalaiko dialogo, todėl žiūrovas paliekamas savotiškoje vizualinėje tuštumoje, tyloje arba vos girdimame šnarėjime... Ką tai reiškia? Ogi autorius specialiai verčia mums patiemis kurti dialogą su regimaisiais objektais, sufantazuoti pasakojimą ar net identifikuoti savo patirtį, kuri išgyvenama atsiderius priešais neiškalbų M. Daujoto sukurtą atvaizdą. Būtent galimybė atsiderinti ne kalbėjime ir bandyti kalbėti su kūriniu bei sufantazuoti jo siužetą ir yra verta dėmesio bei nuoširdaus susižavėjimo.

The city of Kaunas is represented at the exhibition by Mantas Daujotas, who displays works that will most likely tell us about failed, damaged, unsustainable dialogues. In the center of his works, there are fragments of streets, boring, lonely, facades of plain buildings that do not stand out in any way, fragments of obscure constructions, etc.

Because paintings by Daujotas do not specifically create and support dialogue, the viewer is left in a kind of visual emptiness, silence, or barely audible hum... What does this mean? The author specifically forces us to create a dialogue with visual objects, to fantasize about the story or even to identify our experience, which is lived in the face of a non-eloquent image created by Daujotas. Precisely the opportunity to be away from the speaking process and try to talk to the work of art and fantasize about its plot that is worthy of attention and sincere admiration.

CreArt
NETWORK OF CITIES FOR
ARTISTIC CREATION

**DUAL
EXHIBITION**

A Dialogue of Two Artists
Dviejų menininkų dialogas

